

PROP DE VOSALTRES

L'Església en l'educació

Estimats diocesans:

Aquest dissabte, 24 de febrer, se celebra un congrés a Madrid promogut per la Conferència Episcopal Espanyola, amb un títol molt expressiu: «L'Església en l'educació. Presència i compromís». És un tema realment important en la societat d'avui i una preocupació constant de l'Església catòlica al llarg dels segles. La invitació a participar-hi ha estat molt àmplia, adreçada als professionals i interessats de totes les diòcesis que treballen en qualsevol etapa educativa, tant en l'educació reglada que s'imparteix als centres escolars com en l'educació no formal.

Segons les notícies que m'arriben, els participants s'acosten al miler i representen tots els sectors educatius: col·legis, professorat de religió, professorat cristià, centres d'educació especial, centres de formació professional, universitats i centres universitaris, col·legis majors i residències universitàries, educació no formal, voluntariat, temps lliure i altres projectes culturals paròquia-família-escola. En cadascun dels sectors esmentats hi ha una ponència o una taula rodona, deixant un espai d'intervenció activa dels presents.

Hi ha tres ponències principals a càrrec del cardenal José Tolentino, prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació; Fernando Reimers, de la Universitat de Harvard; i Consuelo Flecha, catedràtica emèrita d'Història de l'Educació de la Universitat de Sevilla.

Em sembla important assenyalar, com sap tothom, la preocupació de l'Església per l'educació, i a la qual han dedicat la seva vida milers de persones mogudes per la fe en Jesucrist i per l'amor als seus germans, donant-los la possibilitat d'obrir-se a la cultura i aconseguir major autonomia i llibertat, sempre dins del respecte als altres i de l'enfortiment de la pròpia fe. És admirable l'obra educativa de l'Església en el passat i en el present; per això s'enumeren, sense vanagloria, tants èxits i aportacions al desenvolupament social. També està oberta al futur i molts estudiosos pensen que la labor de l'Església té moltes coses —i molt bones— a aportar. D'aquí neix la segona part del títol del Congrés, «Presència i compromís», que pretén constatar la realitat a la qual opten milers de persones en l'actualitat i la constant renovació que fan les ins-

titucions perquè la seva aposta beneficiï més gent i, en conseqüència, afavoreixi la societat en general.

Fa unes setmanes hi va haver a la ciutat de Lleida una trobada de professors de l'escola concertada de tota la província. Un elevat percentatge de la mateixa pertany a l'escola catòlica, amb una implantació notable a la nostra diòcesi. Les altres diòcesis germanes, la d'Urgell i la de Solsona, també hi són comptades en les xifres finals i, en general, podem dir que més d'un terç de la població escolar està situada en aquest àmbit. Això obliga tots els catòlics a agrair l'esforç que fan aquestes institucions educatives, a col·laborar en totes les iniciatives que ens demanin i a demanar a Déu que ens ajudi a educar amb l'empremta de

l'Evangelí. La missió no és només fer bons professionals i esplèndids ciutadans pel futur, sinó també autèntics cristians que segueixin les petjades de Jesucrist en tots els àmbits de la seva vida personal, laboral i social. El missatge cristià impulsa una mentalitat nova en les relacions humanes tot esperant que la cerca de la Veritat il·lusioni el nostre món.

Un últim consell: que la matèria de religió, contemplada en els plans educatius, sigui triada pels pares o pels alumnes; ben segur que això afavorirà la seva formació integral. Ja s'han explicat a bastament les raons psicològiques, sociològiques, culturals i històriques de la seva importància educativa.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Una quarantena de religiosos a la Jornada de Vida Consagrada

Una quarantena de religiosos i religioses de la diòcesi de Lleida van celebrar, el passat 3 de febrer, la XXVIII Jornada de Vida Consagrada, en la que les congregacions celebren la seva «festa». Es tracta d'una celebració anual i mundial que, en el cas de Lleida, va tenir lloc a la seu de les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, a l'Avinguda Catalunya. Hi van assistir religiosos de les 17 congregacions que hi ha a la diòcesi lleidatana, com els Salesians, els Jesuïtes, els Clare-

tians, les Religioses de Marta i Maria, les Carmelites Missioneres Teresianes d'Aitona, les Filles de Jesús d'Alcarràs o les Missioneres del Cor de Maria, entre altres.

La jornada va comptar amb una Eucaristia presidida pel bisbe Salvador, una explicació sobre el bicentenari del naixement de la Mare Esperança, fundadora de les Missioneres del Cor de Maria, a càrrec de la germana Sagrario Andrés, i una activitat en grup sobre la sinodalitat.

CERCA DE VOSOTROS

La Iglesia en la educación

Queridos diocesanos:

Durante este sábado, 24 de febrero, se celebra un congreso en Madrid promovido por la Conferencia Episcopal Española. El titular es muy expresivo: «**La Iglesia en la educación. Presencia y compromiso**». Es un tema realmente importante para la sociedad de hoy y ha sido una preocupación constante a lo largo de los siglos para la Iglesia católica. La invitación para participar ha sido muy amplia dirigida a los profesionales e interesados de todas las diócesis en cualquier etapa educativa en la que estén integrados. Tanto en la educación reglada que se da en los centros escolares como en la educación no formal.

Por las noticias que me llegan, los participantes se acercan al millar y representan a todos los sectores educativos: colegios, profesorado de religión, profesorado cristiano, centros de educación especial, centros de formación profesional, universidades y centros universitarios, colegios mayores y residencias universitarias, educación no formal, voluntariado, tiempo libre y otros proyectos culturales, parroquia-familia-escuela. En cada uno de los sectores mencionados hay una ponencia o una mesa redonda con una parte de intervención activa de los presentes.

Hay tres ponencias principales a cargo del cardenal José Tolentino, prefecto del Dicasterio para la Cultura y la Educación; Fernando Reimers, de la Universidad de Harvard; y Consuelo Flecha, catedrática emérita de la Historia de la Educación de la Universidad de Sevilla.

Me parece importante señalar algo muy sabido por todos como es la preocupación de la Iglesia por la educación y a la que han dedicado su vida miles de personas movidas por la fe en Jesucristo y por el amor a sus hermanos dándoles la posibilidad de abrirse a la cultura y conseguir mayor autonomía y libertad, siempre dentro del respeto a los demás y del fortalecimiento de la propia fe. Es admirable la obra educativa de la Iglesia en el pasado y en el presente; por ello se enumeran, sin vanagloria, tantos éxitos y aportaciones al desarrollo social. También abierta al futuro donde muchos estudiosos piensan que la labor de la Iglesia tiene mucho y bueno que aportar. De ahí la segunda parte del título del Congreso, «Presencia y compromiso», que se traduce en constatar la realidad a la que optan miles de personas en la actualidad y la constante renovación que realizan las instituciones para que su apuesta beneficie a más personas y, como consecuencia, favorezca a la sociedad en general.

Hace unas semanas hubo un encuentro de profesores de la escuela concertada de toda la provincia en la ciudad de Lleida. Un elevado porcentaje de la misma se refiere a la escuela católica con una implantación notable en nuestra diócesis. Las otras diócesis hermanas, Seo de Urgel y Solsona, también contabilizan en las cifras finales y, en general, podemos decir que más de un tercio de la población escolar está situada en este ámbito. Eso nos obliga a todos los católicos a agradecer el esfuerzo que realizan estas instituciones educativas, a colaborar en todas las iniciativas que nos pidan y a pedir a Dios que nos ayuden a todos a educar con la impronta del Evangelio. La misión no es sólo hacer buenos profesionales de futuro, o espléndidos ciudadanos sino auténticos cristianos que sigan las huellas de Jesucristo en todos los órdenes de su vida personal, laboral o social. El mensaje cristiano impulsa una mentalidad nueva en las relaciones humanas y que la búsqueda de la Verdad ilusione a nuestro mundo.

Un último consejo: que la materia de religión, situada en los planes educativos, sea elegida por los padres o por los alumnos; seguro que ello favorecerá su educación integral. Razones psicológicas, sociológicas, culturales e históricas están perfectamente explicadas y comprendidas.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Celebració a Lleida de la Mare de Déu del Blau

La Catedral de Lleida va acollir la celebració de la Mare de Déu del Blau que coincideix, el 2 de febrer, amb la Candelera. Una cinquantena de nenes i joves, acompanyades per les seves famílies, van participar en l'eucaristia i, posteriorment, en l'ofrena de llum i flors a la imatge de la Mare de Déu. Convocats per l'Associació Blaus Lleida, desenes de persones van prendre part en una celebració que va acabar, ja fora de la Catedral, amb una xocolatada per als més petits. Mn. Manel Mercader va presidir la missa, que va tenir un to distès i pensat per als nens i nenes, que van participar activament en els diferents moments de la celebració.

En els darrers anys s'ha popularitzat el nom de Blau a la ciutat de Lleida, en referència a la Mare de Déu

del Blau, una imatge policromada del segle XV que originàriament estava situada a la Porta dels Apòstols de la Seu Vella.

L'Arxiprestat Verge Blanca en marxa sinodal

La parròquia de Sant Ignasi de Loiola va ser l'escenari, el 3 de febrer, de la trobada d'una trentena de persones, entre preveres i seglars, en representació de les parròquies de l'Arxiprestat Verge de l'Acadèmia. La trobada tenia com a objectiu escoltar i reflexionar plegats per tal d'aprofundir i avançar en l'experiència sinodal per a ser parròquies obertes, acollidores i renovades. El consell interparroquial de Montserrat i Alpicat també es va reunir el mateix dia amb el bisbe Salvador per parlar de sinodalitat.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls ha signat els següents nomenaments:

- **Mn. José Jesús Gómez Ospina**, nomenat rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellans, Sant Julià d'Aspa, l'Assumpció de la Ma-

re de Déu del Cogul i Sant Joan Baptista de l'Albagés, amb data 01.02.24.

- **Sra. Montserrat Sánchez García**, nomenada directora del Secretariat Diocesà de Congregacions, Confraries i Germandats, amb data 02.02.24.

- **Mn. Jaime Clusa Barrabés**, nomenat consiliari del Secretariat Diocesà de Congregacions, Confraries i Germandats, amb data 02.02.24.

- **Sr. Rafael Allepuz Capdevila**, nomenat director de Càritas Diocesana de Lleida, amb data 05.02.24.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'alegria és el termòmetre que mesura la calor del nostre anunci de Jesús, Ell que és per a tots la bona notícia» (18 d'octubre).

@Pontifex_es: «La guerra no resol els problemes: tan sols sembla mort i destrucció, augmenta l'odi, multiplica la venjança. La guerra suprimeix el futur. Exhorto els creients a prendre un sol partit en aquest conflicte: el de la pau. No simplement amb paraules, sinó amb l'oració» (18 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'anunci de Crist és anunci d'esperança: Ell coneix les angoixes i els anhels que portem en el cor, les alegries i les angoixes que marquen la nostra vida, les tenebres que ens oprimeixen i la fe que, com un cant en la nit, elevem al Cel» (19 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'amor diví, misericordiós i sorprenent, és la novetat perenne de l'Evangelio. I ens demana que mostrem a Déu com ho van fer els sants: no amb paraules, sinó amb la vida» (20 d'octubre).

20 anys de Diàleg Interreligiós

Lleida va celebrar, el passat 5 de febrer, els 20 anys de Diàleg Interreligiós a la ciutat amb una taula rodona que va reunir alguns dels seus impulsors i representants de la majoria de les confessions religioses presents a la ciutat. Presentats per la delegada d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida, Francesca Agustí, van intervenir el pare carmelita Jesús Sans; el fundador de l'Associació Unesco per al diàleg religiós, Francesc Torradeflot; i el metge de família i membre de l'Associació Espiritual Brahma Kumaris, Rafael Llobet. Tots plegats van recordar el projecte interreligiós impulsat de forma pionera a Lleida l'any 2003 i van reivindicar la seva vigència i la necessitat de continuar-hi treballant per al bé de la convivència entre les diferents cultures.

El Grup de Diàleg Interreligiós es reuneix cada primer dimecres de mes a la Casa de l'Església en trobades obertes a tothom.

650 tones de roba recollides per Troballes

Troballes, l'empresa d'inserció de Càritas Diocesana de Lleida, ha recollit un total de 643.633 quilos de tèxtil durant el 2023 entre diverses comarques que formen part de la Diòcesi de Lleida. La ciutat de Lleida és la capital amb una major quantitat de tèxtil gestionat, amb gairebé 300.000 quilos, el que representa gairebé el 46% del global. Es tracta de xifres semblants a anys anteriors i que s'aproximen a les del període 2020 i 2021, en què la influència de la pandèmia va generar un augment

significatiu del volum de recollida. Després de passar per un procés de comprovació i adequació, part d'aquesta roba acaba a les tres botigues Moda Re- que l'entitat té a la

capital de Ponent. Més enllà de les xifres, des de Troballes també es vol sensibilitzar la població de la importància de la reutilització i el reciclatge de roba.

Trobada dels delegats de Missions

El Santuari de Loreto, a Tarragona, va acollir entre el 31 de gener i l'1 de febrer la Trobada del Servei Interdiocesà de Missions (SIM), reunit per debatre i reflexionar sobre les dimensions de la cooperació missionera a les diòcesis amb seu a Catalunya. Presidida per Mons. David Abadías com a bisbe responsable per a les missions de la Conferència Episcopal Tarraconense, la trobada va servir per compartir l'estat actual de cada delegació diocesana, posant especial èmfasi en allò que cadascú pot aportar i compartir al treball conjunt de la SIM.

REFLEXIONS

Que no hi falti la nostra pregària!

Es termòmetres assenyalen temperatures altes, gens d'acord amb les previsions de cada estació. El planeta viu un canvi climàtic que altera les previsions, que provoca un augment de temperatura amb totes les seves conseqüències. Fa més de tres anys que no plou d'acord amb les necessitats de les persones, amb les necessitats bàsiques. El volum de pluja minva per sota del que era habitual. Les restriccions afecten la indústria, l'agricultura, la ramaderia, el consum domèstic, el turisme, el regat de jardins... i també el consum individual i familiar.

La crisi climàtica és una realitat dramàtica i angustiant. Les reserves d'aigua als embassaments estan a mínims històrics... que han fet inevitable la declaració d'emergència i unes primeres mesures restrictives que no exclouen fases més severes. Cal reduir i limitar el consum d'aigua, modernitzar les xarxes, recuperar pous, augmentar el cabdal d'aigua provinent de les depuradores i les desalinitzadores que s'ha de transportar on convingui...

L'aigua és de tots i el problema també és de tots. És per això que els bisbes catalans en una nota recent diuen: «De diverses maneres, a cada un dels nostres bisbats, hem animat els membres de les nostres comunitats diocesanes a demanar amb perseverança el do de la pluja que tant necessita la nostra societat. Convidem tots els cristians i cristianes a intensificar aquesta petició, tant en la pregària personal com en la comunitària, confiant que el Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen». «Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen» (Mt 7,11).

Trobar respostes reeixides demana sumar esforços, sacrificis reals compartits i assumits. És evident que es necessita una política hidrològica que esdevingui un projecte col·lectiu que demana una solidaritat generalitzada, una implicació de tothom. Com diuen els bisbes catalans en la nota esmentada: «Aquesta dificultat que ens ateny a tots, és una oportunitat per a viure més conscientment l'austeritat, el valor del sacrifici personal, la generositat i la solidaritat». Que no hi falti la nostra pregària!

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfirí (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca

de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

29. ■ Dijous [Jr 17,5-8 / Sl 1 / Lc 16, 19-31]. Sant Germà de Dàcia Pòntica. Sant Dositeu, monjo; sant Osvald, bisbe.

1. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26.39a.40-42)]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

Diumenge II de Quaresma (B)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo»

La Transfiguració (1517-1520), de Raffaello Sanzio. Pinacoteca vaticana, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

Trobem a les lectures d'avui dues manifestacions de Déu de signe ben diversos. En la primera, Déu demana a Abraham el sacrifici del seu propi fill, tot i que, al final es veurà que Déu no vol la mort de ningú sinó la voluntat de renunciar a tot per Déu. En la segona veiem la transfiguració de Jesús, una escena que fa exclamar a Pere: *Rabí que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* Però la situació canviarà ràpidament: *Immediament ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.* La transfiguració és un tast de la Pasqua. Jesús vol que aquells deixebles que no acaben d'entendre que ell hagi d'anar a Jerusalem a morir, sàpiguen que el final de tot no és la mort, com no era la mort d'Isaac, sinó la resurrecció, la vida. Per això la transfiguració és com una anticipació de la Pasqua, de la felicitat plena. Pere (i els seus companys) no necessiten res més que continuar vivint aquella experiència tan extraordinària. Però la Pasqua suposa el Divendres sant, la mort de Jesús. Per això les paraules del Pare: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.* És com dir-li a Pere que no acceptava la mort de Jesús: Pere escolta Jesús quan parla d'anar a morir; Ell és el meu Fill; ell segueix el meu camí. Per això aquella experiència de felicitat s'acaba perquè primer cal passar per la mort. Per això es troben amb *Jesús sol*, que ara es dirigeix a Jerusalem, on l'han d'acompanyar els seus deixebles. El pla de Déu sempre és de vida, de salvació. Ho diu clarament Pau: *Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot juntament amb el seu Fill? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar és el qui està a la dreta de Déu, intercedint per nosaltres.* Un cop més, mort i resurrecció van junts. El terme final és la Vida plena, la felicitat, la salvació; el camí, la creu, la mort, la capacitat de renunciar a tot, com va fer Abraham. Aquest ha de ser també el nostre camí.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, ves-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.»

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gén 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estamos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.